

153. Sjömansvisa.

År a - der - ton - hund - ra och fem - ti - o - ni, Den ti - on - de
a - gus - ti ut - mön - stra vi med svens - ka fre - gat - ten Eu -
re - ni, som då till sta - den Mar - sel - le var fär - dig av - gå.

2. Rigger, han sattes, provianten togs in,
Uti några dagar vi vänta på vind,
När vinden han kom, se då var han god,
Nu ilar Eurenien och det med friskt mod.
3. Kursen han sattes åt Kanalen så rätt,
Ty natten var ljuser och vådret var nått.
I Spanska sjön kom vi, där vågen gick hög,
Men skeppet som fågeln igenom den flög.
4. Ett häftigt stormväder upprestes med hast,
Så klyvarbom vår uti två stycken brast.
På stycken av dem vi fingo dock fatt,
Fast det var oss svårt i den kolsvarta natt.
5. Askan hon dundrar, och blixten går klar,
Och kolsvarta molnen, som över oss far,
De visar oss väl, att över oss bor
Ett väsen, vars vishet och styrka är stor.
6. Hösten tillstundar och natten blev kall.
Helt tidigt en morgon vårt ankare fall
Vid staden Marselle, och folk var vi nog,
Förtöjning vid kajen vi genast då tog.
7. Vår träläst utlossa, och barlast tas in,
Uti några dagar vi vänta på vind.
Ut vi då gingo med lotsen ombord,
Och segel vi satte, en man tar sitt ror.
8. Tillbaka vi gingo åt Gibraltar igen,
Och kursen blev satt åt oceanen hän.
När vi hade seglat i månader två,
Brasiliens länder i sikte vi få.
9. Till staden Bahia vi då kommo fram,
Där är en så stor och utmärker hamn,
Allhelgonaviken, så är hennes namn,
Och svarta gallionen hon tar i sin famn.
10. Fruktråden, de blomma, och häggen står grön,
Och sommaren var där i sin fågning så skön,
Av alla de frukter där voro minsann
Och därav vi köpte varendaste man.
11. Nu är vi hemkomna, fast resan var lång,
Nu är vi förnöjda med flickor på fång,
Kom gossar och sjungen med toner och klang,
Ty flickorna lyssna att höra vår sång.